

## Drugie czytanie Rz 8,18-23

*Sądzę bowiem, że cierpień terażniejszych nie można stawiać na równi z chwałą, która ma się w nas objawić. Bo stworzenie z upragnieniem oczekuje objawienia się synów Bożych. Stworzenie bowiem zostało poddane marności - nie z własnej chęci, ale ze względu na Tego, który je poddał - w nadziei, że również i ono zostanie wyzwolone z niewoli zepsucia, by uczestniczyć w wolności i chwale dzieci Bożych. Wiemy przecież, że całe stworzenie aż dotąd jęczy i wzdycha w bólach rodzenia. Lecz nie tylko ono, ale i my sami, którzy już posiadamy pierwsze dary Ducha, i my również całą istotą swoją wzdychamy, oczekując - odkupienia naszego ciała. Ziarnem jest słowo Boże, a siewca jest Chrystus, każdy, kto Go znajdzie, będzie żył na wieki.*

### **« stworzenie z upragnieniem oczekuje objawienia się synów Bożych »**

- Znaczy to, że stworzenie świata jest nie tylko aktem, który miał miejsce w przeszłości ale też procesem, który nadal się dokonuje.

**« Wiemy przecież, że całe stworzenie aż dotąd jęczy i wzdycha w bólach rodzenia. Lecz nie tylko ono, ale i my sami, którzy już posiadamy pierwsze dary Ducha, i my również całą istotą swoją wzdychamy, oczekując - odkupienia naszego ciała. »**

- W sensie biblijnym, nasze ciało oznacza całą naszą osobę, cały byt. Gdy jest mowa o odkupieniu ciała, chodzi o odkupienie całego bytu człowieka, który to na ziemi jest jeszcze uwiązany przez grzech, a odkupiony, będzie już wolnym od grzechu synem Boga.

**« my sami, którzy już posiadamy pierwsze dary Ducha, i my również całą istotą swoją wzdychamy, oczekując - odkupienia naszego ciała »**

- W sensie biblijnym, « pierwsze dary » to były pierwsze zbiory w rolnictwie czy pierwszy urodzony baranek, które zapowiadały obfitość całych zbiorów czy powiększenie stada zwierząt.
- Posiadamy już pierwsze dary Ducha Świętego, które są zapowiedzią wielu kolejnych darów i ostatecznego zbawienia « *ponieważ miłość Boża rozlana jest w sercach naszych przez Ducha Świętego, który został nam dany.* » (Rz 5,5)

Właśnie dlatego, że posiadamy pierwsze dary i Duch Święty udziela nam natchnienia, dlatego « całą istotą swoją wzdychamy, oczekując - odkupienia naszego ciała », naszej całkowitej i definitywnej przemiany.

Oto słowa czwartej modlitwy eucharystycznej: « *Wysławiamy Cię, Ojczy święty, bo jesteś wielki i wszystkie stworzenia głoszą Twoją mądrość i miłość. Ty stworzyłeś człowieka na swoje podobieństwo i powierzyłeś mu cały świat, o aby służąc Tobie samemu jako Stwórcy, rządził wszelkim stworzeniem. A gdy człowiek przez nieposłuszeństwo utracił Twoją przyjaźń, nie pozostawiłeś go pod władzą śmierci. W miłosierdziu swoim pospieszyłeś z pomocą mocą wszystkim ludziom, aby Ciebie szukali i znaleźli. Wielokrotnie zawieraleś przymierze z ludźmi i pouczaleś ich przez Proroków, aby oczekiwali zbawienia. Ojczy święty, tak umiłowaleś świat, że gdy nadeszła pełnia czasów, zesłałeś nam swojego Jednorodzonego Syna, aby nas zbawił. On to za sprawą Ducha Świętego stał się człowiekiem, narodził się z Maryi*

*Dziewicy i był do nas podobny we wszystkim oprócz grzechu. Ubogim głosił dobrą nowinę o zbawieniu, jeńcom wyzwolenie, a smutnym radość. Aby wypełnić Twoje postanowienie, wydał się na śmierć krzyżową, a zmartwychwstając zwyciężył śmierć i odnowił życie. Abyśmy żyli już nie dla siebie, ale dla Chrystusa, który za nas umarł i zmartwychwstał, zesłał On od Ciebie, Ojczy, jako pierwszy dar dla wierzących, Ducha Świętego, który dalej prowadzi Jego dzieło na świecie i dopełnia wszelkiego uswięcenia.»*

- « wszelkie uswiecenie » oznacza 'całkowita przemiana'
- Na razie całe stworzenie jest jeszcze pod « wpływem nicości », « jęczy i wzdycha w bólach rodzenia » : wspaniała siła ożywiająca całe stworzenie często zwraca się przeciw niemu, w różnych przejawach przemocy. Jednak w przyszłym świecie, którego oczekujemy i ku któremu zdarzamy, ta siła stanie się pasją jedności. Wtedy całe stworzenie zostanie « wyzwolone z niewoli degradacji i pozna wolność » :
- « *Oczekujemy jednak, według obietnicy, nowego nieba i nowej ziemi, w których będzie mieszkała sprawiedliwość.* » (2 P 3,16)
- « *My wszyscy z odsłoniętą twarzą wpatrujemy się w jasność Pańską jakby w zwierciadło; za sprawą Ducha Pańskiego, coraz bardziej jaśniejąc, upodabniamy się do Jego obrazu.* » (2 Kor 3, 18)

Paweł pisząc tu o stworzeniu, wydaje się wskazywać na cały kosmos. Nawiązuje do poruszanego już wcześniej w Biblii, tematu dysharmonii wprowadzonej przez Adama i Ewę : « *Do mężczyzny zaś [Bóg] rzekł: «Ponieważ posłuchałeś swej żony i zjadłeś z drzewa, co do którego dałem ci rozkaz w słowach: Nie będziesz z niego jeść – **przeklęta niech będzie ziemia z twego powodu: w trudzie będziesz zdobywał od niej pożywienie dla siebie po wszystkie dni twego życia.** » (Rodz 3, 17)*

A kiedy w świecie będzie panować doskonała harmonia, nie tylko ludzie i zwierzęta ale i cały kosmos zaznają pokoju:

- « *Wtedy wilk zamieszka wraz z barankiem, pantera z koźlęciem razem leżeć będą, cielę i lew paść się będą spodem i mały chłopiec będzie je poganiał. Krowa i niedźwiedzica przestawać będą przyjaźnić, młode ich razem będą legły. Lew też jak wół będzie jadał słomę. Niemowlę igrac będzie na norze kobry, dziecko włoży swą rękę do kryjówki żmii. Zła czynić nie będą ani zgubnie działać po całej świętej mej górze, bo kraj się napełni znajomością Pana, na kształt wód, które przepelniają morze.* » (Iz 11,6-9)
- « *przez to, że nam oznajmił tajemnicę swej woli według swego postanowienia, które przedtem w Nim powziął dla dokonania pełni czasów, **aby wszystko na nowo zjednoczyć w Chrystusie jako Głowie: to, co w niebiosach, i to, co na ziemi** » (Ef 1, 9-10)*

## Ewangelia - Mt 13,1-23

*Tego dnia Jezus wyszedł z domu i usiadł nad jeziorem. Wnet zebrały się koło Niego tłumy tak wielkie, że wszedł do łodzi i usiadł, a cały lud stał na brzegu. I mówił im wiele w przypowieściach tymi słowami: Oto siewca wyszedł siał. A gdy siał niektóre [ziarna] padły na drogę, nadleciały ptaki i wydziobały je. Inne padły na miejsca skaliste, gdzie niewiele miały ziemi; i wnet powschodziły, bo gleba nie była głęboka. Lecz gdy słońce wzeszło, przypaliły się i uschły, bo nie miały korzenia. Inne znowu padły między ciernie, a ciernie wybijały i zagłuszyły je. Inne w końcu padły na ziemię żyzną i plon wydały, jedno stokrotny, drugie sześćdziesięciokrotny, a inne trzydziestokrotny. Kto ma uszy, niechaj słucha! Przystąpili do Niego uczniowie i zapytali: Dlaczego w przypowieściach mówisz do nich? On im odpowiedział: Wam dano poznać tajemnice królestwa niebieskiego, im zaś nie dano. Bo kto ma, temu będzie dodane, i nadmiar mieć będzie; kto zaś nie ma, temu zabiorą również to, co ma. Dlatego mówię do nich w przypowieściach, że otwartymi oczami nie widzą i otwartymi uszami nie słyszą ani nie rozumieją. Tak spełnia się na nich przepowiednia Izajasza: Słuchać będziecie, a nie zrozumiecie, patrzeć będziecie, a nie zobaczycie. Bo stwardniało serce tego ludu, ich uszy stępiały i oczy swe zamknęli, żeby oczami nie widzieli ani uszami nie słyszeli, ani swym sercem nie rozumieli: i nie nawrócili się, abym ich uzdrowił. Lecz szczęśliwe oczy wasze, że widzą, i uszy wasze, że słyszą. Bo zaprawdę, powiadam wam: Wielu proroków i sprawiedliwych pragnęło ujrzeć to, na co wy patrzycie, a nie ujrzeli; i usłyszeć to, co wy słyszycie, a nie usłyszeli. Wy zatem posłuchajcie przypowieści o siewcy! Do każdego, kto słucha słowa o królestwie, a nie rozumie go, przychodzi Zły i porwa to, co zasiane jest w jego sercu. Takiego człowieka oznacza ziarno posiane na drodze. Posiane na miejsce skaliste oznacza tego, kto słucha słowa i natychmiast z radością je przyjmuje; ale nie ma w sobie korzenia, lecz jest niestały. Gdy przyjdzie ucisk lub prześladowanie z powodu słowa, zaraz się załamuje. Posiane między ciernie oznacza tego, kto słucha słowa, lecz troski doczesne i ułuda bogactwa zagłuszają słowo, tak że zostaje bezowocne. Posiane w końcu na ziemię żyzną oznacza tego, kto słucha słowa i rozumie je. On też wydaje plon: jeden stokrotny, drugi sześćdziesięciokrotny, inny trzydziestokrotny.*

- W tradycji żydowskiej, 'przypowieść' jest gatunkiem literackim, który przypomina znany nam gatunek 'basni'. Jednakże przypowieść ma cel pedagogiczny, jej zamiarem jest zmienić punkt widzenia słuchaczy. Nie jest ona alegoria: nie chodzi w niej o skupianie się na każdym szczególe ale o odczytanie przesłania z całości tekstu.

**« Przystąpili do Niego uczniowie i zapytali: Dlaczego w przypowieściach mówisz do nich? On im odpowiedział: Wam dano poznać tajemnice królestwa niebieskiego, im zaś nie dano. Bo kto ma, temu będzie dodane, i nadmiar mieć będzie; kto zaś nie ma, temu zabiorą również to, co ma. »**

1. Jezus odróżnia Uczniów od innych słuchaczy :

*« Wam dano poznać tajemnice królestwa niebieskiego, im zaś nie dano »*

**Aby zrozumieć to wyróżnienie trzeba pamiętać, że w Ewangeliach Mateusza i Marka to nauczanie w przypowieściach znajduje się zaraz po opisie polemiki z faryzeuszami i innymi osobami, które odmawiają uznania Jezusa jako oczekiwanego Mesjasza.**

**2.** Jezus stwierdza, że inni słuchacze słuchają ale nic nie rozumieją « *Dlatego mówię do nich w przypowieściach, że otwartymi oczami nie widzą i otwartymi uszami nie słyszą ani nie rozumieją* »

- «*Idź i mów do tego ludu: Słuchajcie pilnie, lecz bez zrozumienia, patrzcie uważnie, lecz bez rozeznania! Zatwardź serce tego ludu, znieczul jego uszy, zaślep jego oczy, iżby oczami nie widział ani uszami nie słyszał, i serce jego by nie pojęło, żeby się nie nawrócił i nie był uzdrowiony*» (Iz 6, 9 – 10)
- «*Synu człowieczy, twoi rodacy opowiadają o tobie przy murach i bramach swych domów i mówią jeden do drugiego: "Pójdźcież i posłuchajcie, co też to za słowo, które wychodzi od Pana". I przychodzą do ciebie jak na zebranie ludowe, siadają przed tobą i słuchają twoich słów; jednakże według nich nie postępują, bo kłamstwa są w ich ustach, według nich oni postępują, a serce ich ciągnie ich do zysku. Oto jesteś dla nich jak ten, co śpiewa o miłości, ma piękny głos i doskonały instrument: **słuchają oni twoich słów, jednakże według nich nie postępują.*** » (Ez 33, 30-32)

**3.** Jezus kończy tę myśl, słowami przypominającymi przysłowie « *kto ma, temu będzie dodane, i nadmiar mieć będzie; kto zaś nie ma, temu zabiorą również to, co ma* » :

- Aby zrozumieć nauczanie Jezusa, trzeba mieć serce otwarte i dyspozycyjne.
- Mamy tu, typowy dla Starego Testamentu, temat dwóch dróg postępowania : życie człowieka porównane jest do ścieżki, która przechodzi w prostopadła do niej drogi. Powstaje wtedy pytanie : jak dalej iść ? W prawo czy w lewo ? Jeśli wybierzemy dobrą drogę, to każdy krok będzie nas przybliżał do celu.
- «*Ucz mądrego, a stanie się mądrzy, oświeć mądrego, a zwiększy swą wiedzę.* » (Prz 9, 9)

I przeciwnie, jeśli wybierzemy zły kierunek, każdy krok będzie nas oddalał od celu. Wybor jest więc jasny : albo nasłuchujemy Słowa Bożego i pozwalamy Mu się formować (przemienić) - albo odmawiamy, czyniąc nasze uszy nieczułyymi na Jego działanie.

- «*...stwardniało serce tego ludu, ich uszy stępiły i oczy swe zamknęły, żeby oczami nie widzieli ani uszami nie słyszeli, ani swym sercem nie rozumieli: i nie nawrócili się, abym ich uzdrowił.* »

Przypowieść o Siewcy, jest jakby ilustracja przeciwności, na jakie trafia przepowiadanie ewangeliczne. « Jezus, Słowo, które zamieszkało między nami » przekazuje nam Słowo Ojca : « *Kto Mnie nie miłuje, ten nie zachowuje słów moich. A nauka, którą słyszycie, nie jest moja, ale Tego, który Mnie posłał, Ojca.* » (J 14, 24)

**« Posiane w końcu na ziemię żyzną oznacza tego, kto słucha słowa i rozumie je. On też wydaje plon: jeden stokrotny, drugi sześćdziesięciokrotny, inny trzydziestokrotny. »**

- Jezus zapowiada plon stokrotny, sześćdziesięciokrotny i trzydziestokrotny. Każdy z tych plonów, ma swoją cenę. Królestwo Boże buduje się na wielu niepowodzeniach, gdyż wejście do Niego, może być wyłącznie darem od Boga.
- « *Każdemu bowiem, kto ma, będzie dodane, tak że nadmiar mieć będzie. Temu zaś, kto nie ma, zabiorą nawet to, co ma.* » (Mt 25, 29)
- « *Idź do tego ludu i powiedz: Usłyszycie dobrze, ale nie zrozumiecie, i dobrze będziecie widzieć, a nie zobaczycie. Bo otępiło serce tego ludu. Usłyszeli niechętnie i zamknęli oczy, aby przypadkiem nie zobaczyli oczami i uszami nie usłyszeli, i nie zrozumieli sercem, i nie nawrócili się, i abym ich nie uleczył.* » (Dz 28, 26-27)
- « *Zaślepił ich oczy i twardym uczynił ich serce, żeby nie widzieli oczami oraz nie poznali sercem i nie nawrócili się, ażebym ich uzdrowił* » (J 12, 40)